

Reč.

Čo Ty, Pane, povedať chceš,
farbami stvorenia vyriekneš.
Malbu tvojho štetca,
nezvie myseľ veštca.

Čo Ty, Pane, vyrieknuť chceš,
nepočká chvíľu, lebo Ty vieš,
že najvyššia je chvíľa,
a do raja ešte nejedna je míľa.

Čo nám povedať chceš,
že najvyššia je Tvoja Vôľa.
Len Ty, Velký, smieš,
nazývať sa Láska, Čistota, a Božia Vôľa.

Tie tri spolu a predsa jedno.
Kto plne pochopí? To nevedno.
No Ty, Jediný si, a predsa mnohoraký,
Si tam kdesi, si Svetlo.
Tvoje sú i tie farby, ba i mraky.

Čo povedať chceš vidno všade,
nič nepomôže už rozumu vláde.
Cit prebudil sa v každom,
čo počul zvesť o Tvojej vláde.

Vláde nad každým svetom.
Obletela správa svety rýchlym letom,
že všetko očistí sa a skloní všade,
pred Tebou, Jasný ...

vznešený Pane!

Martin Kruták
foto: stráně nad Likavkou

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/rec

Last update: **06.11.2022 19:37**

